

Σχολιάζοντας πολιτικούς...

Κώστας Καραμανλής: Κότα λυράτη. Ο «σκληρός» που τον έλεγαν Βιτάμ. Ο εθνικός ανάξιος.

Αντώνης Σαμαράς: Άχρωμος, άοσμος, άγευστος. Μας τα 'παν κι άλλοι. Next please...

Ντόρα Μπακογιάννη: Το υποκριτικό χαμόγελο της Κολινός. Προσπαθεί πάντως να το κάνει φυσικό. Σήμα της το αόρατο φτυάρι.

Ανδρέας Παπανδρέου: Του ωφείλουμε πολλά... Και τα πληρώνουμε σήμερα... Τοις μετρητοίς...

Γιώργος Παπανδρέου: Δεν υπάρχουν λόγια... Είμαστε ότι ψηφίζουμε...

Θεόδωρος Πάγκαλος: Θρασύδειλο πολιτικό παχύδερμο. Δεν θα έπρεπε να πλησιάζει την ελληνική Βουλή σε απόσταση, μικρότερη των 100 χιλιομέτρων. Στην Ελλάδα είμαστε όμως...

Κώστας Σημίτης: Θα σε θυμόμαστε πάντα με...«αγάπη»... Οι «καμμένοι» του Χρηματιστηρίου, τα παιδιά των Υμίων, ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν και οι λοιποί συγγενείς ...

Κωνσταντίνος Μητσοτάκης: Πόσους θα «θάψει» ακόμα;

Γιώργος Καρατζαφέρης: Πουλάω και τη μάνα μου.

Γιάννης Μπουτάρης: Αλλάζω και τ' όνομά μου σε Μουσταφά Κεμάλ, για να πουλήσω κανένα μπουκάλι κρασί παραπάνω.

Κώστας Γκιουλέκας: Όνομα και πράγμα. Κατά έναν περίεργο τρόπο, είναι συμπαθής για το ηλίθιο ύφος που αποτυπώνεται στο πρόσωπό του, χωρίς να καταβάλλει καμμία απολύτως προσπάθεια και ταυτοχρόνως αντιπαθής, για τον ίδιο ακριβώς λόγο!

Μιχάλης Τρεμόπουλος: Ο ορισμός της οικολογικής συνείδησης... Αφού

γεμίζουμε τον τόπο με γιγαντιαίες αφίσες, μετά πάμε να ψηφίσουμε με...ποδήλατο.

Αλέκα Παπαρήγα: Συμπαθές απολίθωμα. Αλλά απολίθωμα...

Παναγιώτης Ψωμιάδης: Πες μου ποιον ψηφίζεις να σου πω πόσο γραφικός είσαι.

Αλέξης Τσίπρας: Πρώην οργισμένο νιάτο και νυν νυφάλιος πολιτικός, που δυσκολεύεται να κατανοήσει αν ο γιαλός είναι στραβός, ή στραβά αρμενίζει.

Αλέκος Αλαβάνος: Οργισμένο γηρατειό. Απαραίτητο ελιξήριο: Οργισμένα νιάτα.

Νίκος Μιχαλολιάκος: Τί θα κάναμε χωρίς λαθρομετανάστες;

Φώτης Κουβέλης: Ο ορισμός του πολιτικού, αλλά ανούσιου, πολιτισμού.

Κάρολος Παπούλιας: Δεν ξέρει τίποτα για τον «φόνο». Ο ανεύθυνος και διακοσμητικός προεδρικός θώκος, έχει την ικανότητα να μεταμορφώνει πρώην «δανειστές» σε σεβάσμιους συμβουλάτορες, αυτών που πληρώνουν τα «δανεικά» του.

Σημείωση: Ο σχολιασμός αφορά την πολιτική πλευρά και παρουσία των σχολιασθέντων και όχι την προσωπική-ιδιωτική (καθ' ότι δεν έχω την «τιμή» να τους γνωρίζω προσωπικώς).